

то ся научилъ че между дворянытъ му ся намѣрвали нѣкои, на които съвсѣмъ що много пжтя той струвалъ добро, тѣ непрѣ-
станвали да ся мжчатъ скритоу да за-
чернятъ почестъ-тѣ му съ гнусны клеветы, не само не ги наказалъ за безобразіето имъ, но “ таквазъ, е рекълъ, чести-
та на царіетѣ, да правятъ всякога неблаго-
дарны, но каквото и да ми направятъ
тѣ, никога не ще мя въспржтъ да не правя
което е добро и прилично като на царь.”

Лудовикъ 12-ый.

Французскыйтъ царь Лудовикъ 12-й,
като бѣше станжлъ наскоро царь, единъ
отъ министрытъ му прѣдлагалъ да под-
своятъ за царството имотѣтъ на одного
отъ орлеанскытъ жители, който ималъ не-
примиримж враждж кѣмъ царя, докѣ още
не былъ царь. Но Лудовикъ отговорилъ:
“ Когато той ми враждуваше и ми пра-
вяше на пакость, азъ тогазъ не бѣхъ
царь, а сега като съмъ царь, длѣжность
ми е да го простяжъ.”